

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Michaely Macurové ve věci

žalobkyně: **V. H.**

bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Hojdnem
sídlem Francouzská 299/98, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**

sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 31. 5. 2024, č. j. MZDR 10830/2024-3/PRO,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 31. 5. 2024, č. j. MZDR 10830/2024-3/PRO, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Lukáše Hojdna, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 21. 12. 2023 požádala žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů (**zákon č. 297/2021 Sb.**). Ministerstvo zdravotnictví (**ministerstvo**) její žádost dne 26. 2. 2024 svým rozhodnutím č. j. MZDR

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

36959/2023-5/PRO zamítlo. Důvodem byla skutečnost, že nárok žalobkyně nebyl ve správním řízení prokázán a ze shromážděných podkladů nevyplynula protiprávnost sterilizace. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, který ministr zdravotnictví (společně s ministerstvem dále jako **žalovaný**) zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) a rozhodnutí ministerstva potvrdil. Rovněž uzavřel, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla obětí protiprávní sterilizace. Žalobkyně byla informována o zdravotním výkonu sterilizace a byla poučena o jeho nezvratnosti. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou.

II. Žaloba

2. V podané žalobě uvádí, že jí byl dne 29. 10. 1998 v nemocnici v Bílovci proveden chirurgický zákrok sterilizace spočívající v trvalém zabránění přirozenému těhotenství. O tento zákrok nikdy nežádala a nesouhlasila s ním, a tudíž byl dle tehdy platných právních předpisů proveden protiprávně. O skutečnosti, že již nikdy nebude moci mít další děti, se dozvěděla až po samotném zákroku.
3. Žalobkyně dále dodává, že o provedeném zákroku nikdy nebyla řádně informována a nebyla též informována o jeho nevratnosti. Informovaný souhlas s provedením zákroku nepodepsala, neboť o něm informována nebyla. Žalobkyně rovněž poukazuje na nesprávné složení tzv. sterilizační komise, jež měla její žádost projednávat, když ta měla být složena ze 4 lékařů a jednoho právníka, byla však složena pouze ze dvou lékařů.
4. Žalobkyně konečně odmítla závěr žalovaného, že neprokázala protiprávnost zákroku, když svá tvrzení podporovala všemi prostředky, jež měla k dispozici.
5. Soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. V úvodu žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a argumentaci žalobkyně v žádosti. Připomněl, že žalobkyně byla poučena o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, o právu nahlédnout do spisové dokumentace jakož i o právu navrhnout v dané věci další důkazy, přičemž těchto práv nevyužila. Dále odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí.
7. K vlastní žalobní argumentaci pak zdůraznil existenci protokolu z jednání komise k žádosti žalobkyně o sterilizaci, který je žalobkyní vlastnoručně podepsán, a na existenci operačního protokolu, který žalobkyně rovněž sama podepsala. K argumentu žalobkyně směřujícímu k neexistenci písemné žádosti o sterilizaci a její absenci ve zdravotnické dokumentaci uvedl, že by tato listina není součástí zdravotnické dokumentace, její existenci osvědčuje právě protokol z jednání komise. Ze zápisu v protokolu, který se týká poučení o provedení sterilizace, vyplývá i skutečnost, že žalobkyně o charakteru a nezvratnosti zákroku byla předem poučena, tudíž řádně informována.
8. Žalovaný podotýká, že tvrzení žalobkyně o tom, že o sterilizaci nikdy nežádala a nesouhlasila s jejím provedením a že nebyla o zákroku řádně poučena a neměla tedy možnost se svobodně a informovaně rozhodnout, je v rozporu s obsahem zdravotnické dokumentace. Absenci rozsáhlého informovaného souhlasu v listinné podobě, který by zachycoval úplné informace o charakteru a nezvratnosti zákroku, vysvětluje žalovaný tím, že tehdy platné právní předpisy nestanovily formu, již musí být informovaný souhlas žadatelů o zákrok

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

předán; listinná forma souhlasu nemůže zaručit, že žadatel bez lékařského vzdělání podaným informacím plně porozumí.

9. Soudu žalovaný navrhl, aby žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že jedná se o žalobu přípustnou, splňující nezbytné formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
11. O věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož skutkový stav, z něhož žalovaný vycházel, nemá oporu ve spise a vyžaduje další podstatné doplnění. Soud přitom neshledal potřebu, resp. důvod sám provádět dokazování; účastníci ostatně nad rámec správního spisu, jímž se zásadně dokazování neprovádí, k důkazu nic nenavrhovali.
12. Soud předesílá, že zákon č. 297/2021 Sb. zakládá nárok na poskytnutí jednorázové peněžní částky (kompenzace) osobám v minulosti protiprávně sterilizovaným (§ 1). V ustanovení § 2 vymezuje oprávněnou k poskytnutí peněžní kompenzace jako osobu, *kteřá se podrobila v období od 1. července 1966 do 31. března 2012 (dále jen „rozhodné období“) ve zdravotnickém zařízení na území, které je součástí území České republiky, sterilizaci v rozporu s právem*.
13. Co se rozumí sterilizací v rozporu s právem stanoví § 3 odst. 1 uvedeného zákona, dle něhož jde o *zdravotní výkon zabraňující plodnosti, k jehož provedení oprávněná osoba neudělila souhlas, nebo souhlas udělila při takovém porušení právních předpisů upravujících v rozhodném období provedení zdravotního výkonu zabraňujícího plodnosti anebo za takových okolností, jež vylučují nebo vážně narušují svobodu a prostotu omylu uděleného souhlasu*. Podle § 3 odst. 2 daného zákona se porušením právních předpisů a okolnostmi dle odstavce 1 rozumí zejména *působení na oprávněnou osobou v podobě jakéhokoli nátlaku, donucení či přesvědčování, aby se zdravotnímu výkonu zabraňujícímu plodnosti podrobila, jakož i skutečnost, že oprávněná osoba nebyla srozumitelným způsobem a v dostatečném rozsahu informována o svém zdravotním stavu a o účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaného zdravotního výkonu a o jiných možnostech řešení zdravotního stavu, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích*.
14. Pokud jde o obsah správního spisu, z něj se podává, že žalobkyně byla přijata do zdravotnického zařízení, nemocnice v Bílovci, za účelem porodu. Ze zdravotní dokumentace žalobkyně plyne, že den následující po porodu, tedy dne 29. 10. 1998, podstoupila žalobkyně zákrok sterilizace, tedy trvalého zabránění dalšímu přirozenému otěhotnění.
15. Součástí zdravotnické dokumentace žalobkyně je dále protokol z jednání komise k žádosti o sterilizaci datován zhruba dva týdny před porodem a provedenou sterilizací. V tomto protokolu je zmíněna žádost žalobkyně o provedení sterilizace ze stejného dne. Samotná žádost není součástí zdravotnické dokumentace a nebyla předložena ani žalobkyní, ani žalovaným. Protokol o jednání sterilizační komise je předtištěn se strojovým doplněním dílčích údajů. Je podepsán žalobkyní jakožto žadatelkou a přednostou gynekologického-

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

porodního oddělení. Součástí zdravotnické dokumentace je rovněž tzv. operační protokol zachycující průběh zákroku sterilizace; k němu pak zřejmě náleží další list s textem „*Souhlasím s plánovaným operačním výkonem. Byla jsem poučena.*“, opatřeným vlastnoručním podpisem žalobkyně. Součástí zdravotnické dokumentace není žádný další (informovaný) souhlas žadatelky, resp. jiný záznam o proběhlém poučení.

16. Žalobkyně udělení souhlasu se sterilizací zpochybňuje, tedy tvrdí, že souhlas nikdy neudělila. Dále tvrdí, že nikdy ani nebyla řádně poučena.
17. V rozhodném období, tj. k 29. 10. 1998, v souladu s § 27 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (**zákon č. 20/1966 Sb.**), platilo, že sterilizace se smí provést *jen se souhlasem nebo na vlastní žádost osoby, u níž má být sterilizace provedena, a to za podmínek stanovených ministerstvem zdravotnictví*. Podle § 27a odst. 1 tohoto zákona dále platilo, že *lékařské zásahy do reprodukční schopnosti jednotlivců, kastrace, stereotaktické operace a zákroky u transsexuálů se provádějí pouze na žádost osoby, u níž mají být provedeny, a po schválení odbornou komisí (..)*. Podle odstavce druhého musela být osoba před podáním žádosti *náležitě informována lékařem o povaze lékařského zásahu s upozorněním na rizika a případné nepříznivé důsledky s ním spojené*.
18. Zákon č. 20/1966 Sb. v dané době též v § 27c výslovně stanovil, že *lékařský výkon, který není v bezprostředním zájmu osoby, na které má být proveden, lze provést pouze s předchozím písemným souhlasem takové osoby. Před udělením souhlasu musí být osoba úplně informována o povaze výkonu a jeho rizicích*. Konkrétní podmínky pro provedení sterilizace obsahovala v rozhodné době též směrnice Ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. LP-252.3-19.11.71., o provádění sterilizace (**směrnice**). Dle § 11 věty druhé této směrnice *podepíše osoba, u níž má být sterilizace provedena, popřípadě její zákonný zástupce (opatrovník), prohlášení, že s provedením sterilizace souhlasí a že bere na vědomí písemné poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparaibilní* (výslovně tedy zdůrazňovala otázku reparaibility zákroku).
19. Žalovaný se ve svém posouzení spokojil s dvěma podpisy žalobkyně jednak na protokolu z jednání sterilizační komise a dále u poznámky obsažené na samostatné straně operačního protokolu. Z nich dovozuje jednak existenci žádosti, jednak řádné poučení a souhlas žalobkyně se samotným zákrokem. Tento závěr nemůže ve světle shora rekapitulovaného obsahu správního spisu obstát.
20. Soud nejprve zdůrazňuje smysl a cíl zákona č. 297/2021 Sb., který představuje normotvorné vyrovnání se státu s jeho předchozími pochybeními, které vedly k razantnímu zásahu do základních práv žen, u kterých byla provedena sterilizace bez informovaného souhlasu. Prostředek nápravy státu se však nenaplnuje pouze zákonnou kodifikací, nýbrž i samotnou aplikací na jednotlivé případy příslušnými správními orgány. Efektivním prostředkem nápravy může být jen tehdy, pokud žalovaný správní orgán k věci nepřistupuje přepjatě formalisticky, ale naopak vstřícně vůči žadatelkám [viz rozsudek zdejšího soudu z 13. 12. 2023, č. j. 8 Ad 6/2023 - 33, a tam citovanou judikaturu; k cílům právní úpravy a ústavněprávnímu rozměru sterilizací srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 4. 7. 2024, č. j. 9 As 61/2023 - 65, č. 4623/2024 Sb. NSS].
21. V posledně uvedeném rozsudku NSS zároveň akcentoval specifičnost řízení podle zákona č. 297/2021 Sb. Podle něj nelze po žadatelkách požadovat, aby samy vždy nade

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

vši pochybnost prokázaly naplnění všech předpokladů pro přiznání odškodnění. Důvodem je zejména rozhodné období a jeho délka, jakož i omezená možnost žadatelek k obstarání důkazních prostředků. Jakkoli jde svou povahou o řízení o žádosti, jež je obecně ovládáno zásadou dispozitivní, předpokládající aktivní účast žadatele, není tím nijak vyloučena zásada materiální pravdy, která je jednou z vůdčích zásad, na nichž je správní řízení postaveno. Nevylučuje to tedy povinnost správního orgánu zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

22. V tomto případě není sporu, že sterilizace žalobkyně proběhla. Spor též není o tom, že o možnosti sterilizace jednala sterilizační komise, která měla podmínky k provedení zákroku za splnění. Sporné ovšem je, zda byly splněny zákonné podmínky v podobě podání žádosti a řádného poučení žalobkyně.
23. Soud připomíná, že právní předpisy předpokládaly tři, resp. čtyři kroky vedoucí ke sterilizačnímu zákroku. Prvním bylo podání žádosti, druhým schválení komise a třetím poučení ve smyslu § 27c zákona č. 20/1966 Sb. o povaze výkonu a jeho rizicích s *písemným* souhlasem pacientky; zároveň měl souhlas ve smyslu § 11 směrnice zahrnout i poučení o tom, do jaké míry je sterilizační zákrok reparabilní (dříve se k této návaznosti zdejší soud vyjadřoval např. v již citovaném rozsudku sp. zn. 8 Ad 6/2023, k němu viz i navazující rozsudek NSS z 19. 9. 2024, č. j. 7 As 12/2024 - 45). K uvedenému lze doplnit, že podání žádosti mělo předcházet ještě poučení ve smyslu § 27a odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb. o povaze lékařského zásahu s upozorněním na rizika a případné nepříznivé důsledky s ním spojené.
24. O tomto předchozím postupu (poučení) nevypovídá zdravotnická dokumentace ničeho, dokumentace neobsahuje ani vlastní žádost o provedení sterilizace. Předložená zdravotnická dokumentace tak jinými slovy vyvolává pochybnosti vůbec o existenci žádosti žalobkyně ve smyslu § 27a zákona č. 20/1966 Sb., jako o nezbytném kroku k provedení sterilizačního zákroku. Tyto pochybnosti jsou ovšem podstatně zmírněny obsahem protokolu o jednání komise, který se o existenci žádosti zmiňuje a který byl žalobkyní podepsán (žalobkyně je označena jako žadatelka). Ta si proto přinejmenším musela být vědoma toho, že se daný dokument týká možného lékařského zákroku sterilizace.
25. I kdyby ovšem soud skutečně připustil, že protokol vypovídá o existenci žádosti, neprokazuje to ještě, že žalobkyně byla též řádně poučena o povaze zákroku a že s ním vyslovila nejen svobodný, ale též informovaný souhlas, vyžadovaný právními předpisy. I tuto skutečnost přitom žalobkyně zpochybňuje.
26. Jak již soud uvedl, z ničeho nevyplývá, že by byla žalobkyně jakkoli poučena před podáním žádosti. Naopak protokol z jednání komise uvádí, že primář gyn.-por. oddělení měl teprve následně žalobkyni poučit o reparabilitě zákroku a tuto skutečnost a souhlas nechat žalobkyní písemně potvrdit. Popsaný postup tak spíše odpovídá prostředí ještě starší právní úpravy (před úpravou informovaného souhlasu v § 27c zákona č. 20/1966 Sb.), již se věnoval NSS v nedávném rozsudku z 14. 11. 2024, č. j. 5 As 95/2024 - 39. V něm rovněž dovodil souslednost tří kroků, přičemž dokonce jednoznačně uzavřel, že poučení pacientky podle § 11 směrnice muselo mít *písemnou* formu.
27. Soud se proto následně zabýval doklady, které by mohly potvrzovat, že žalobkyně byla řádně poučena a informována ve smyslu § 27c zákona č. 20/1966 Sb. ve spojení s § 11 směrnice a že tedy se zákrokem projevila informovaný souhlas. Jediným dokladem o

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

poučení žalobkyně je krátká věta na listině obsažené v dokumentaci (patrně součásti operačního protokolu), jež zní „*Souhlasím s plánovaným operačním výkonem. Byla jsem poučena.*“ Jakkoli je toto prohlášení žalobkyně podepsáno, nevypovídá nic o obsahu poučení, tj. o čem byla žalobkyně poučena a zda toto poučení odpovídalo uvedeným ustanovením (o nezbytném poučení stran reparability nevypovídá tento písemný podklad nic), popřípadě požadavkům § 3 odst. 2 zákona č. 297/2021 Sb.

28. Skutečný obsah poučení tak nelze považovat za prokázaný. Pokud není prokázáno, že pacientka byla před svou sterilizací řádně poučena o účelu a povaze sterilizace, o jejích důsledcích a rizicích, jakož i o možných alternativách a jejich výhodách a nevýhodách, nelze za současného skutkového stavu věci dovodit, že ke sterilizaci dala informovaný souhlas (srov. rozsudek zdejšího soudu z 19. 6. 2024, č. j. 14 Ad 3/2024 - 39). Skutkový závěr žalovaného, že řádně poučena byla, jinými slovy nemá oporu ve shromážděných podkladech správního spisu a vyžaduje případné další podstatné doplnění.
29. Lze tedy uzavřít, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy, pokud se náležitě nezabýval obsahem poučení žalobkyně, o němž uvedený písemný doklad vypovídá pramálo a jež žalobkyně zpochybňovala. Měl-li za to, že je namístě žádost zamítnout, nezbylo, než aby sám dále zkoumal obsah poučení a zjevné pochybnosti o jeho obsahu vyloučil. Soud proto musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí.
30. Nedůvodnou byla ovšem námitka, že sterilizační komise jednající o jejím zákroku nebyla správně složena, resp. že tato skutečnost způsobuje protiprávnost sterilizace. Soud ze zdravotnické dokumentace zjistil, že sterilizační komise byla v případě žalobkyně vskutku složena v rozporu s tehdy platnými právními předpisy, neboť se skládala z ředitele nemocnice, přednosty gynekologického porodního oddělení, primáře a osoby s právním vzděláním (tj. pouze dvou lékařů), přestože podle tehdy účinného znění zákona č. 20/1966 Sb., konkrétně § 27a odst. 1, měla být složena z jedné osoby s právním vzděláním, dvou lékařů se specializací v daném oboru a dvou lékařů na provádění zákroku nezúčastněných.
31. Významem této skutečnosti se již ovšem zdejší soud zabýval v rozsudcích z 19. 6. 2024, č. j. 14 Ad 3/2024 - 39, a z 17. 10. 2024, č. j. 15 Ad 4/2024 - 45, s tím závěrem, že formální pochybení tohoto druhu nezakládá protiprávnost sterilizace ve smyslu § 3 zákona č. 297/2021 Sb. Složení sterilizační komise nemohlo mít na svobodu a informovanost souhlasu žalobkyně žádný vliv. Jakkoli tedy skutečně nebyla sterilizační komise v této věci složena řádně, což ani žalovaný nezpochybňuje, tato skutečnost by sama o sobě nepostačovala k založení nároku na vyplacení jednorázové peněžní částky.

V. Závěr a náklady řízení

32. Na základě shora uvedených skutečností shledal soud žalobu důvodnou, a napadené rozhodnutí proto podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil. Nepřistoupil přitom rovnou i ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.) a ponechal na úvaze žalovaného, zda-li bude možné vytykané nedostatky napravit v rámci rozkladového řízení. Zároveň soud v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci zpět k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný shora vyjádřeným právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Pakliže neprokáže, že žalobkyně ve shora uvedených intencích poučena byla, bude vycházet z toho, že informovaný souhlas neodpovídal požadavkům právních předpisů a sterilizace tak byla provedena v rozporu s právem.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

33. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Toto soudní řízení je osvobozeno od soudního poplatku [§ 11 odst. 1 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], úspěšné žalobkyni tak náleží pouze náhrada nákladů právního zastoupení. Náklady žalobkyně proto spočívají pouze v odměně jejího zástupce za 2 úkony právní služby [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tj. převzetí zastoupení a sepsání žaloby] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a náhradě hotových výdajů za 2 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 též vyhlášky). Zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (1 428 Kč).
34. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce částku 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. prosince 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.